

N:o 7.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående ändring i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885; gifven Stockholms slott den 14 oktober 1892.

Kongl. Maj:t, som denna dag till Riksdagen aflåter nådiga propositioner, angående förbättrad härordning, angående ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 och angående ändring i förordningen den 3 juni 1892 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, har, under åberopande af bilagda protokoll öfver landtförsvarsärenden för denna dag, härmed velat föreslå Riksdagen att, för den händelse Riksdagen bifaller omförmälda propositioner, tillika

dels medgifva,

att 1 och 6 §§ i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885 må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1.

I rustnings- och roteringsbesvären skall, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som här nedan i denna lag omförmälas, lindring ega rum, att årligen utgå från och med år 1893 med fyratio procent, från och med år 1894 med femtio procent, från och med år 1896 med sextio procent, från och med år 1898 med sjuttio procent, från och med år 1900 med åttio procent och från och med år 1902 med nittio procent, allt af dessa besvärers uppskattade värde, samt från och med 1904 med hela beloppet af samma värde.

§ 6.

Vid bestämmande af det belopp, hvarmed lindring, jemlikt § 1, bör rusthåll eller rote tillgodokomma, skall följande iakttagas:

A) *Beträffande effektiva rusthåll och rotar:*

För rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, skall till grund för beräkningen läggas fulla värdet å rustningen eller roteringen, sådant samma värde i § 2 mom. a) blifvit bestämdt, hvaremot för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, hvarom i § 5 mom. 1 förmåles, beräknas allenast det belopp, hvarmed nyssnämnda värde å rustningen eller roteringen öfverstiger understödet; kunnande, der understödet skulle uppgå till lika belopp med eller öfverstiga besvärets värde, sådan lindring, som i denna lag afses, icke ifrågakomma.

B) *Beträffande helvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet, vakanta rotar vid infanteriet samt vakanta rusthåll och rotar vid båtsmanshållet:*

1:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassivolansafgiften, då sådan utgår, är lika stor med eller större än det här ofvan i § 2 mom. a) bestämda värde å rustningen eller roteringen, skall för rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, till grund för beräkningen läggas vakansafgiftens eller nämnda afgifters sammanlagda belopp, men för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, endast det belopp, hvarmed vakansafgiften eller summan af berörda afgifter öfverstiger understödet; och kommer alltså, der understödet uppgår till lika belopp med eller öfverstiger afgifterna, lindring, hvarom i denna lag är fråga, icke att ega rum.

2:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassivolansafgiften, då sådan utgår, är lägre än det i § 2 mom. a) satta värde å rustningen eller roteringen, skall den lindring, som, enligt hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgiftsbeloppet, men skulle denna skilnad vara lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen eller roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

C) *Beträffande halfvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet och vakanta rusthåll vid infanteriet:*

1:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lika stor med det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote

i de fall och efter enahanda beräkningsgrund, som här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar stadgas.

2:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lägre än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall den lindring, som enligt hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgift, men är denna skilnad lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen och roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

3:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet äfven för beklädnad, remtyg och beväpning, är större än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall öfverskottet tilläggas värdet å hela rustnings- eller roteringsbesväret och lindring å summan häraf, efter afdrag af understödet, der sådant utgår, tillgodokomma rusthållet eller roten i öfverensstämmelse med hvad här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar är stadgadt; och

dels utöfver det å riksstaten för år 1893 till lindring i rustnings- och roteringsbesvären uppförda anslag för samma ändamål bevilja ytterligare 443,000 kronor, att äfvenledes under år 1893 utgå.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

Axel Rappe.

*Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 14 oktober 1892.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BoSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre VON OTTER,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN.
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE.

Sedan härefter de ärenden, som finnas upptagna i protokollet öfver finansärenden för denna dag under n:ris 3, 4, 5 och 6 blifvit föredragna och afgjorda, yttrade departementschefen statsrådet friherre Rappe, efter gemensam beredning med statsrådet och chefen för sjöförsvarsdepartementet, vidare:

»På grund af Eders Kongl. Maj:ts, uppå föredragning af statsrådet och chefen för finansdepartementet, nyss fattade beslut i fråga om afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m. torde det åligga mig att afgifva förslag i syfte att lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna, motsvarande den successivt fortgående afskrifningen af grund-

skatterna, jemväl må komma att utgå; och lærer för sådant ändamål erfordras dels att i lagen om lindring i nämnda besvär den 5 juni 1885 vidtagas de därför nödiga förändringar och dels att för år 1893 anvisas ett belopp, motsvarande den förhöjda ersättning till de rustnings- och roteringsskyldige, som för samma år skulle komma att utgå.

Hvad angår ändringarne i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvär, är jag, i öfverensstämmelse med hvad min företrädare vid föredragning af motsvarande ärende sistlidet och innevarande år inför Eders Kongl. Maj:t yttrade, af den mening, att bestämmelse om den olika procent, hvarmed lindringen för framtiden skulle komma att utgå, bör införas redan i första paragrafen af lagen och att derefter på de öfriga ställen af densamma, uti hvilka föreskrifter om lindringsprocents belopp förekomma, hänvisning till berörda paragraf lemnas.

Hvad åter beträffar det anslag, som för år 1893 erfordras för beredande af den lindring i omförmälda besvär, som nämnda år skulle komma att inträda, torde jag få erinra, hurusom i riksstaten för sagda år finnes uppfördt ett anslag af 1,330,000 kronor, motvarande en med 30 procent af besvärens värde utgående ersättning; och då ersättningen under år 1893 skulle utgå med ytterligare 10 procent af berörda värde, eller med tillsammans 40 procent, lærer utöfver förberörda, i riksstaten uppförda anslag ytterligare ett belopp af 443,000 kronor blifva för ändamålet erforderligt.

Slutligen ber jag att få erinra, att år 1883, då fråga om rustnings- och roteringsbesvärens fullständiga afskrifning förevar, förslag jemväl till Riksdagen hänskötos om upphörande af extra roteringen och frälserusttjensten äfvensom presterskapets åliggande att vid inträffande krig utgöra krigsgärd i spanmål. Det kunde alltså ifrågasättas, att så beskaffade förslag jemväl nu förelades Riksdagen, men då Eders Kongl. Maj:t på de skäl, min företrädare anfört och i hvilka jag för min del instämmer, åren 1891 och 1892, vid pröfning af de då väckta, med de nuvarande i det närmaste öfverensstämmande förslagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvär, funnit sig böra för det dåvarande ej upptaga till behandling frågan om extra roteringsens upphörande, och statsutskottet vid innevarande års lagtima riksdag, i anledning af Eders Kongl. Maj:ts förslag om upphörande af frälserusttjensten och presterskapets åliggande att vid inträffande krig utgöra krigsgärd i spanmål, utan meningsskiljaktighet ansett de skäl, som af dåvarande chefen för landtförsvarsdepartementet åberopats till stöd för bibehållande tills vidare af extra roteringen, vara tillämpliga äfven i fråga om frälse-

rusttjensten och presterskapets ofvan berörda åliggande, lärer anledning saknas att nu återupptaga något af ifrågavarande tre förslag.

På grund af hvad jag sålunda anfört, hemställer jag, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen,

att, för den händelse de förut denna dag af Eders Kongl. Maj:t beslutade nådiga propositioner angående förbättrad härordning, angående ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 och om ändring i förordningen den 3 juni 1892 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst varda af Riksdagen godkända,

dels medgifva,

att 1 och 6 §§ i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna den 5 juni 1885 må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1.

I rustnings- och roteringsbesvärerna skall, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som här nedan i denna lag omförmälas, lindring ega rum, att årligen utgå från och med år 1893 med fyratio procent, från och med år 1894 med femtio procent, från och med 1896 med sextio procent, från och med år 1898 med sjuttio procent, från och med år 1900 med åttio procent och från och med år 1902 med nittio procent, allt af dessa besvärers uppskattade värde, samt från och med år 1904 med hela beloppet af samma värde.

§ 6.

Vid bestämmande af det belopp, hvarmed lindring, jemlikt § 1, bör rusthåll eller rote tillgodokomma, skall följande iakttagas:

A) *Beträffande effektiva rusthåll och rotar:*

För rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, skall till grund för beräkningen läggas fulla värdet å rustningen eller roteringen, sådant samma värde i § 2 mom. a) blifvit bestämdt, hvaremot för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, hvarom i § 5 mom. 1 förmäles, beräknas allenast det belopp, hvarmed nyssnämnda värde å rustningen eller roteringen öfverstiger understödet; kunnande, der understödet skulle uppgå till lika belopp med eller öfverstiga besvärets värde, sådan lindring, som i denna lag afses, icke ifrågakomma.

B) *Beträffande helvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet, vakanta rotar vid infanteriet samt vakanta rusthåll och rotar vid båtsmanshållet:*

1:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassevolansafgiften, då sådan utgår, är lika stor med eller större än det här ofvan i § 2 mom. a) bestämda värde å rustningen eller roteringen, skall för rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, till grund för beräkningen läggas vakansafgiftens eller nämnda afgifters sammanlagda belopp, men för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, endast det belopp, hvarmed vakansafgiften eller summan af berörda afgifter öfverstiger understödet; och kommer alltså, der understödet uppgår till lika belopp med eller öfverstiger afgifterna, lindring, hvarom i denna lag är fråga, icke att ega rum.

2:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassevolansafgiften, då sådan utgår, är lägre än det i § 2 mom. a) satta värde å rustningen eller roteringen, skall den lindring, som, enligt hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgiftsbeloppet, men skulle denna skilnad vara lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen eller roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

C) *Beträffande halfvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet och vakanta rusthåll vid infanteriet:*

1:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lika stor med det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote i de fall och efter enahanda beräkningsgrund, som här ofvan angående effektiva rusthåll och rothåll stadgas.

2:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lägre än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall den lindring, som enligt hvad här ofvan är stadgadt skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgift, men är denna skilnad lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen och roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

3:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet äfven för beklädnad, remtyg och beväpning, är större än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall öfverskottet tilläggas värdet å hela rustnings- eller roteringsbesväret och lindring å summan häraf, efter afdrag af understödet, der sådant utgår, tillgodokomma rusthållet eller roten i

öfverensstämmelse med hvad här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar är stadgadt;

och *dels* utöfver det å riksstaten för år 1893 till lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna uppförda anslag för samma ändamål bevilja ytterligare 443,000 kronor, att äfvenledes under år 1893 utgå.

Till hvad departementschefen sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen, uppå tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter, lemna nådigt bifall; och skulle nådig proposition i ämnet, sådan den finnes detta protokoll bilagd, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

Eugène Peyron.